Пам'ятайте про Україну!

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda", 30 Montgomery St. Jersey City, N.J. 07302
Телефони: (201) 434-0237, (201) 434-0807, з Ню Йорку (212) 227-4125
УНСоюз (201) 451-2200, з Ню Йорку (212) 227-5250

РІК LXXXVIII Ч. 97. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, СУБОТА, 23-го ТРАВНЯ 1981 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK SATURDAY, MAY 23, 1981 No. 97. VOL. LXXXVIII

Інж. М. Шпонтака переобрано на голову КОУАО

Ню Йорк, Н. Й. (в.л.). — В суботу, 16-го травня ц.р. тут у приміщенні Українського Народного Дому відбулись звичайні річні загальні збори Комітету Об'єднання Українсько-Американських Організацій — Метрополітального Відділу УККА, на яких переобрано інж. Михайла Шпонтака, політичного і суспільно-громадського діяча, на голову.

До нової управи увійшли ще: мгр Ярослав Савка, д-р Юрій Волинець, д-р Асколд Лозинський, Розалія Полчій — заступники голови (д-р Ю. Волинець перебрав ще на себе референтуру зв'язку з міськими властями, а Р. Полчій-функцію англомовної секретарки); мгр Осип Рожка — секретар; Микола Хоманчук — касир і голова фінансової комісії, до якої увійшли ще: Михайло Юзенів, Лев Пришляк, Василь Росяк, Василь Магаль, Корнель Василик. Комісію зовнішніх зв'язків очолив д-р Ю. Волинець, а до неї входять ще Дарія Степаняк і Роман Юзенів. Степан Чума перебрав організаційну референтуру. До імпрезової комісії входять: Олена Гентіш, Ольга Соневицька, Надія Савчук, Мирон Залїпський; пресова референтка Оксана Луцька, ред. Володимир Левенець — вільний член управи. Було обрано також Контрольну комісію у складі: інж. Євген Івашків — голова, мгр Іван Винник, Володимир Сосяк, Марія Пятка і Григорій Цебрій — члени; і Товариський суд: д-р Олександер Соколишин — голова, д-р Ігор Соневицький, Михайло Фурда, Володимир Костик і Іван Вітюк — члени. Дотеперішнього голову Товариського суду д-ра Василя Палідвора одноголосно обрано, на внесок голови Контрольної комісії інж. Є. Івашкова, на почесного члена КОУАО.

Загальні збори відкрив голова інж. М. Шпонтак короткими словами привіту. Після обрання президії в особах: мгр Іван Винник — голова, І. Вітюк — заступник голови, Григорій Цебрій — секретар, мгр Я. Савка і інж. Є. Івашків — почесні члени, присутні вшанували вставанням з місць і однохвилинною мовчанкою померших членів, між ними члена управи бл. п. Ярослава Косановського. Після прийняття порядку нарад обрано дві комісії:

(Закінчення на стор. 3)

В. Гавриляка переобрано на голову Округи УНСоюзу в Рочестері

Рочестер, Н. Й. — У суботу, 25 квітня ц. р., відбулися тут, в залі Українського Народного Дому річні загальні збори Окружного Комітету Відділів УНСоюзу.

Збори відкрив голова Округи Володимир Гавриляк, привітав присутніх, між ними предсідника Українського Братського Союзу Івана Олексина та головного організатора УНСоюзу Василя Оріховського. В дальшому він попросив присутніх однохвилинною мовчанкою вшанувати членів Округи.

Володимир Гавриляк

Після цього, голова попросив до слова предсідника УБС, який передав зібраним привіт від Управи і членів Українського Братського Союзу, побажав багато успіхів у праці та закликав обидва братські союзи до співпраці.

Предсідником зборів вибрано В. Гавриляка, а на секретаря Дмитра Пристая. Точний протокол з останніх річних зборів, який відчитав Д. Пристай, прийнято одноголосно.

Далі слідували звіти членів Управи. Голова Округи звітував за цілість праці Округи, заявляючи притому, що співпраця з секретарями була прикладна. Теж ствердив, що Округа є горда з того, що найбільша Конвенція УНСоюзу відбуватиметься саме в цій Окрузі. Щоб гідно відмітити цю подію, треба братися до посиленої організаційної праці. Наступними звітодавцями були — секретар Дмитро Пристай і касир Микола Лилак.

Звіти прийнято без дискусії над ними, а голова Контрольної комісії Володимир Білик подав внесок на уділення абсолюторії уступаючій Управі, який прийнято одноголосно. Після цього відбулися вибори і зібрані перевибрали повністю попередню Управу з В. Гавриляком на чолі.

(Продовження на ст. 3)

Відбудеться вистава „Українське народне весілля"

Дружки і мати вбирають молоду до шлюбу.

Академія св. Юра на своїм шкільним концерті цього року, який відбувся у п'ятницю, 1-го травня ц.р., представила „Українське народне весілля". Монтаж написаний і підготовлений Любою Волинець був дуже похвально і з великим ентузіязмом привітаний.

Вистава буде повторена в неділю, 31-го травня, в 5-ій годині в залі школи св. Юра в Ню Йорку. Декораціями та оформленням сцени занявся Тарас Гірняк. Дівочий хор під диригентурою д-ра І. Соневицького. Хореографія традиційного весільного танцю — Дарії Генза. Монтаж складається з 3-ох дій: сватання, печення короваю і заплетення гільця та самого весілля.

КАНЦЛЕР ШМІДТ ПРИБУВ ДО ВАШІНҐТОНУ

Вашінгтон. — Канцлер Західньої Німеччини Гельмут Шмідт прибув зі своєю дружиною до Вашінгтону, у середу 20-го травня. Цілий ряд вийняткою важливих справ є у програмі його розмов із президентом Рональдом Реґеном та іншими керівними діячами американської політики.

Одною із перших справ для обміну інформаціями й оцінками є перебрання влади новим французьким президентом, соціялістом Франсуа Міттераном. Канцлер Шмідт був в особливо дружніх відносинах із попереднім президентом Валері Жіскар д'Естеном, має цінні внутрішні інформації з Франції, і він як соціялдемократ мав численні контакти з Міттераном, як лідером французьких соціялістів. Іншим комплексом, який напевно, забере чимало часу є економічні проблеми.

Незабаром відбудеться в Оттаві „конференція на вершинах" у господарських справах. Гостроту проблем які будуть порушені й вирішувані на конференції в Оттаві, підкреслює зростаюча в світі господарська криза. Окрему увагу притягає зовсім новий господарський плян президента Реґена, який у випадку його успішности стане взором для подібних заходів у інших країнах.

Справа Близького і Середнього Сходу та справи постачання енергетичних засобів для промислового світу, ускладнені сирійсько-ізраїльським конфліктом та маніпуляціями Совєтського Союзу, заберуть чимало часу. Накінець питання розброєневих і ширших політичних розмов Вашінгтон-Москва, що їх так дуже домагається лівиця соціялдемократичної партії канцлера Шмідта, також вимагатиме не лише обгорнення, але дефінітивних уточнень та плянів.

Перед приїздом до ЗСА канцлер Шмідт відбув вичерпні розмови з прем'єром Великої Британії Марґарет Тачер, які пройшли з великим успіхом, що матиме свої наслідки для дальшого розвитку Европейського спільного ринку та укладу сил в НАТО.

В розмовах канцлера Шмідта з Реґеном, Президент запевнив його, що економічна політика ЗСА братиме під увагу потреби індустріяльних країн Заходу, а зокрема, що відсоткова стопа буде в короткому часі обнижена, облегчуючи таким чином положення на фінансовому ринку Заходу.

Стосовно інших проблем виявилася повна гармонія поглядів і намагання вирівняння різниць поглядів, які ще такі наступили б. Канцлер Шмідт наголосив „надмірну розбудову совєтських збройних сил", а Президент підкреслив потребу „відповідального керівництва з метою облегчення напруження в світі та усунення непевности між Сходом і Заходом, а також на відтинку Півдня і Півночі". Обидві сторони висловили впевнення, що з новим урядом президента Франсуа Міттерана у Франції не буде труднощів, а канцлер Шмідт поінформував, що він негайно після повороту з Вашінгтону до Бонну має в пляні відвідати Париж і відбути вичерпні розмови з президентом Міттераном, можливо ще цієї неділі, 24-го травня.

Крім Президента канцлер Шмідт відбув розмови з державним секретарем Александром Гейгом, секретарем оборони Каспаром Вайнберґером та секретарем скарбу Доналдом Ріґеном. Особливо радісно прийняв канцлер вістку про іменування амбасадором в Бонні колишнього президента американської емісійної системи Артура Бирнса, якого він зразу почав називати по імені, відновлюючи таким чином давню приязнь.

Між ЗСА і Японією виникли труднощі

Токіо, Японія. — Недавні домовлення прем'єра Японії Зенка Сузукі з президентом Рональдом Реґеном у часі перебування Сузукі у Вашінгтоні та спільний комунікат опублікований після того викликали чималі труднощі спершу у Японії, а відтак у стосунках між Японією і ЗСА.

Три дні після повороту Сузукі домів його міністер зовнішніх справ Масайоші Іто був змушений уступити зі свого посту. Його зроблено відповідальним за те, що в комунікаті подано про „алянс" між ЗСА і Японією та про згоду Японії приспішити своє дозброєння і перебирати на себе зовнішню оборону своїх територій і вод. Новоіменований міністер закордонних справ Сунао Сонода в першому своєму виступі уважав за доцільне заатакувати ЗСА за різні недотягнення та за останні інциденти на морю, в які були вмішані американські кораблі. У відповідь на те, державний секретар Александер Гейг відкликав свої заплановані відвідини Японії в першій половині червня. Гейг поїздку до Азії відбуде, але обминеть її до Пекіну, Манілі і Нової Зеляндії.

Буря, яка виникла після проголошення в японських засобах масової інформації кінцевого комунікату про договорення з Вашінгтоном, сконцентрувалася на двох моментах, а саме союзі з ЗСА і підвищенні оборонности Японії. Численні виступи в пресі та різних видатних діячів Японії проти тих двох стверджень не могли не викликати обурення й протипотягнень в ЗСА. Японія живе вільною країною й розвинула свій господарський потенціял якраз завдяки тим двом факторам: союзові із ЗСА і американській обороні. Однак колись мусів прийти час, і він саме тепер прийшов, що ані американський платник податків, ані американський вояк не може нести тягарів за японського платника податків і за японського вояка. Дивним дивом значна частина публічної опінії Японії, а зокрема її керівні кола, не хочуть зрозуміти того й тому ЗСА мусіли витягнути консеквенції.

ПИТАННЯ ДЕРЖАВНОЇ НЕЗАЛЕЖНОСТИ й суверенности Намібії стає щораз актуальнішою проблемою. П'ять західніх промислових держав покликали свою комісію для підготови реального пляну тієї незалежности, а, крім цього, різні інші державні й суспільні чинники підготовляють свої пропозиції й проєкти. Віцепрезидент ЗСА Джордж Буш виступив у Вашінгтоні на форумі Міжнародної федерації періодичної преси з промовою, в якій він зайняв офіційне становище до питання самостійности Намібії. Віцепрезидент сказав: „Ми зобов'язали змагати до самостійности Намібії, а у зв'язку з цим ми зовсім правильно домагаємося забезпечення конституційних прав меншостей. Такою меншістю є також біле населення Намібії". У випадку Намібії, так як і в усіх інших випадках, ЗСА категорично обстоюють пошанування прав людини та національних прав кожної національної групи без огляду на расу, релігію та інші важливі характеристики. На думку віцепрезидента, самостійність Намібії є на дорозі до недалекої реалізації

Президент Міттеран перебрав владу у Франції

Париж, Франція. — Франсуа Міттеран, новообраний президент Франції, перебрав формально владу в четвер, 21-го червня, і розпочав своє семирічне урядування. Одним із перших завдань для нього буде зформування нового уряду, що не буде легким з огляду на малу кількість мандатів, які має соціялістична партія у парляменті й через що є потреба створення коаліції.

До президентських виборів французькі соціялісти йшли окремо й то було однією з головних причин їхньої перемоги. Їхня коаліція з комуністами була б позбавила їх значної кількости голосів, а коаліція з іншими силами були б звязали їхню можливість маневру.

Дотеперішній президент Валері Жіскар д'Естен відбув останнє формальне засідання уряду, який після зложення формальної резиґнації тимчасово виконує свої функції. Прем'єр Реймон Барр зложив свій звіт про стан нації й держави, в якому підкреслив оконечно осягнені успіхи, включно з обниженням інфляції на один відсоток — до 12,5 відсотка в річному вимірі.

Жіскар д'Естен попрощався з працівниками міністерств і президентського уряду. В своїх прощальних промовах він підкреслив своє чисте сумління за добре виконане прийняте на себе завдання. Відхід Жіскара д'Естена з посту президента Франції викликав чимале порушення серед населення, відбулися маніфестації в його честь, з яких найбільш характеристичними були маніфестації молоді, яка прощаючи його, висловлювала впевнення, що він незабаром на цей пост повернеться знову.

Перебрання влади Міттераном відбулося в особливій атмосфері загальної свідомости, що після 23 років державної системи, створеної де Голлем, з волі французького народу прийшла велика зміна. Президент Міттеран номіював свого першого прем'єра, яким став давній соціяліст, ідеолог французького соціялізму й діяч у північносхідньому робітничому басейні Франції зі столицею в Ліль, П'єр Моруа. Він є типовим політичним прагматиком, який вміє ладнати справи, знайшовши в них ті центральні пункти, які найбільш суттєві й які спільні для більшого кола людей. В публічній опінії і в французьких засобах масової інформації закріплюється опінія, що прем'єр Моруа покличе до свого уряду декількох комуністів на менше впливові міністерські пости. Парляментарні вибори, які відбудуться наступного місяця дадуть картину нової французької політичної дійсности.

У світі

МІНІСТЕР ЗАКОРДОННИХ СПРАВ Єгипту Камаль Гассан Алі повідомив у Каїрі, що ЗСА, Єгипет і Ізраїль остаточно уточнили й погодилися на склад багатонаціональної збройної формації, яка патрулюватиме границю між Єгиптом і Ізраїлем та стаціонуватиме в нетвральній зоні Синаю після опущення Синаю ізраїльськими військами. Міністер Алі не подав, які країни погодилися прислати свої військові контингенти. Ця міжнародна формація складається з трьох куренів (батальйонів) і буде під керівництвом цивільного американця першим заступником якого буде військовий, що одночасно виконуватиме функції командира. Обидві держави — Ізраїль і Єгипет — забезпечили тій формації, як цілості і поодиноким її воякам ті самі привілеї недоторканости й інші. Головні командні пости тієї формації будуть у важливих стратегічних пунктах Шарм ель Шейк і Рафаг. Остаточні наради делегацій трьох країн — ЗСА, Ізраїль, Єгипет — відбудуться незабаром в Каїрі, де й буде парафовано дефінітивне домовлення в цій справі.

СХІДНЬОНІМЕЦЬКА КОМУНІСТИЧНА преса, іншої там немає, розпочала нову серію атак на Польщу. Тепер комуністична преса концентрує свою атаку на майбутньому з'їзді польських комуністів, який призначений на липень цього року. Східньонімецькі комуністи не лише арогують собі право заздалегідь накинути польським комуністам свою думку, але й погрожують різними наслідками, якщо поляки їх не послухають. Німецькі комуністи знову критикують „відхилювання польських комуністів від генеральної лінії", поблажливу поставу до інакшодумаючих й інші „смертельні гріхи" в комуністичному розумінні. Особливо натискають німецькі комуністи щоб польські привернули в себе диктатуру комуністичної партії, як це є у Східній Німеччині. Встрявавши таким чином у внутрішні справи Польщі, німецькі комуністи тільки ускладнюють положення у Польщі й зупиняють органічний розвиток подій, які проте підуть у напрямі збереження польських інтересів, а не Східньої Німеччини.

ПРИМАС ПОЛЬЩІ Стефан Кардинал Вишинський, який кінчить 79-ий рік свого життя, перейшов дуже важку недугу. Загально побоювалися, що він не витримає тієї недуги й уже пороблено було деякі заходи на випадок його смерти Тим часом Примас Вишинський не лише недугу переборов але швидко повернувся до здоров'я і почав виконувати свої обов'язки. Секретар Примаса і його права рука ксьондз Альози Уршуляк подав до відома, що Примас Вишинський покинув ліжко і поволі входить у нормальний триб життя. Ксьондз Уршулік також подав, що Примас Вишинський плянує відбути подорож до Риму на побачення зі своїм приятелем і молодшим співробітником Папою Іваном Павлом II. Папа Іван Павло II був єпископом у Польщі, а відтак архиєпископом у Кракові і таким чином підлягав Примасові Вишинському, та з того часу і датується їхня велика приязнь. Виїзд Вишинського можливий щойно тоді, коли Папа повністю повернеться до здоров'я.

В ДЮССЕЛЬДОРФІ ДОБІГАЄ до кінця великий, один із останніх процесів проти колишніх стражників у тюрмах і концентраційних таборах гітлерівської Німеччини, яким прокуратура закидає співучасть або допомогу в знущанні над в'язнями та в їхньому вбиванні при помочі найрізноро дніших засобів. На лаві обвинувачених сидить десять осіб, з між ними дві жінки. Одна з них була американською громадянкою й мешкала на Квінсі, передмісті Ню Йорку, разом зі своїм чоловіком-американцем. Після виявлення її ролі, на підставі рішення американських судів, її депортовано до Німеччини. Герміна Расн, так вона називається тепер по своєму чоловікові, зложила покаянну перед судом і заявила, що їй приходиться тепер важко з огляду на її ролю сторожа в таборі, де нищили й знущалися над людьми. ТАку саму заяву й покаянну зложила й друга жінка, обвинувачена в тому процесі — Гілдегард Лехерт.

ПОМЕР ЧЕТВЕРТИЙ ІРЛЯНДЕЦЬ

Белфаст, Північна Ірляндія. — Ледве один день після смерти третього члена (ІРА), Ірляндської Революційної Армії в'язня у тюрмі Мейз, Реймонда МекКріша, помер четвертий — Патрик О'Гара. У відрізненні від трьох попередніх О'Гара не був членом ІРА, але членом теж Революційної Ірляндської Армії національного визволення, яка змагає до тієї самої цілі, що й ІРА, але є значно меншою.

Як і в трьох попередніх подібних випадках після смерти О'Гара були тільки спорадичні напади й стріляння, а не сподівані загальні масові виступи католицьких ірляндців. Англійський уряд у Лондоні видав сухе повідомлення про смерть четвертого в'язня в голодівці за признання прав політичного в'язня. В урядовому повідомленні сказано: „Патрик О'Гара, в'язень у тюрмі Її Королівської Величности Мейз помер останньої ночі о год. 11:29. Він покінчив самогубством, відмовляючись від харчу та медичної допомоги впродовж 61 дня".

Вміжчасі увага населення Олстеру, Північна Ірляндія, і зовнішніх обсерваторів сконцентрована на виспіді виборів до місцевих рад у провінції. Дотеперішні виспіди вказують на велику перемогу течії, яка вимагає дальшого залишення провінції у складі Об'єднаного Королівства (Англії). Скрайнє крило тієї течії під проводом пастора Аяна Пейслі здобуло дотепер 103 мандати з усіх 520 у порівнянні з 74, яке воно мало перед тим. Поміркована Соціялдемократична партія здобула дотепер 69 мандатів. Поміркуване крило Юніоністів, яке також вимагає залишення в складі Англії, — 106 мандатів. Це на обчислених дотепер 360 мандатів.

В Америці

ІНВЕСТИГАТОРИ З КОНГРЕСУ пропонують спосіб заощадити Пентагонові один мільйон долярів: для цього потрібно лише замкнути автоматичне охолодження в приблизно 4,000 мешкань військового персоналу на Гаваях. Тут, — вказують ці ревізори, — навіть найбагатші приватні громадяни в своїх люксусових резиденціях не мають таких автоматичних охолоджень, як ці військові.

ВІЦЕПРЕЗИДЕНТ ДЖОРДЖ БУШ, виступаючи в кількох місцях свого рідного стейту Тексас заявив, що Об'єднані Нації повинні негайно випрацювати докладний плян поборювання тероризму в світі. Буш, колись амбасадор ЗСА до ОН, переконаний, що ця міжнародна організація здібна дати собі раду з міжнародним тероризмом, хочби шляхом різних санкцій проти тих держав, які потурають тероризмові. Біда тільки в тому, — заявив віцепрезидент, — що ці люди для одних держав терористи, а для других „борці за свободу".

НАЙБІЛЬШИЙ В ІСТОРІЇ дар для американської наукової інституції від чужинецької фундації дістав Массачусетський шпиталь, що є навчальним і дослідним відгалуженням Гарвардської медичної школи. Цей дар, у сумі 50 міл. дол., передала цій інституції світова хемічна фірма Гехст А. Г. з Франкфурту, Західня Німеччина. Подарунок свідчить також про все більшу залежність академічних інституцій від фондів з індустріяльних джерел.

ЗАКОН, ВІСТРЯ ЯКОГО було звернене проти хабарів від американських фірм для чужинецьких урядовців, від яких залежить купівля й продаж дібр і виробів на світових ринках збуту, буде під тиском нової Адміністрації у Вашінгтоні послаблений. Уряд ЗСА уважає, що цей закон з 1977 року створює велетенські труднощі для ЗСА вести успішно торгівлю на світових ринках, де інші держави не так вже пильно слідкують за „маркетовими переступами" своїх великих торгівців і постачальників. Закон цей не уневажнять, лиш менше старатимуться в ЗСА притримуватися кожної його букви.

В УРЯДІ президента Рональда Реґена все більше зростає незадоволення з „Акту про Етику в Уряді" з 1978 року, який вимагає призначення спеціяльного прокуратора, якщо здогадно провинився високий федеральний урядовець. Теперішня Адміністрація у Вашінгтоні має намір скасувати механізм „спеціяльного прокуратора", і тоді Департамент справедливости розглядатиме скарги проти високих урядовців крайового маштабу так само, як і зажалення проти інших, звичайних, громадян країни, яким закидається переступ законів ЗСА; хіба що в дуже особливих випадках, генеральний прокуратор призначатиме спеціяльну комісію або спеціяльного слідчого.

ПРОПОЗИЦІЯ ЛЕҐАЛІЗУВАТИ азартні гри по касинах у стейті Ню Йорк „дістала в лоб", коли генеральний прокуратор стейту Роберт Ейбрамс змінив свою думку і більше не підтримує цієї пропозиції. Навпаки, він твердить тепер, що висока злочинність у стейті Ню Йорк, з якою ледве встигають справлятися суди, поліція й інші органи, що пильнують публічного порядку, значно зросте, якщо азартні гри тут будуть дозволені.

ПОСАДНИК МІСТА НЮ ЙОРКУ демократ Едвард Кач буде, здається, першим посадником цього міста, який дістане підтримку і Республіканської партії на його перевибір. Загально поважаний більшістю виборців обох партій, як також і українцями-нюйоркчанами, Е. Кач вже дістав підпис від республіканців Бронксу. До місяця він сподівається дістати підтримку своєї кандидатури і від інших частин — „передмість" Ню Йорку.

ЧИСЛЕННІ АТЕЇСТИЧНІ, а також баптистські групи ведуть боротьбу з Урядом у Вашінгтоні, щоб він не обсаджував становища спеціяльного представника Президента у Ватикані, змагаючись тим самим за цілковиту сепарацію Церкви від держави. Як відомо, ЗСА не вдержують формальних дипломатичних зносин з Ватиканом, хоч у різних часах були там звичайні чи особисті представники американського президента. Опоненти кажуть, що Ватикан є в першу чергу Церквою, а потім державою, хоч цей їхній аргумент, на думку багатьох церковних і політичних спостерігачів, не витримує критики. Першим представником ЗСА у Ватикані був Майрон Тейлор, іменований коротко перед Другою світовою війною президентом Рузвелтом. Потім 20 років ця позиція не була обсаджена. Президент Ніксон знову її відновив і вона існувала також за президента Картера. Теперішній Уряд покищо не зайняв до цієї справи виразного становища, хоч вдержує тісні зв'язки з Ватиканом через свою амбасаду в Римі.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Svoboda USPS (30-420 ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302.
Subscription 1 year — $40.00, 6 months — $22.00, 3 months — $12.00. UNA members 65¢ a month. Change of address — 50¢. Make checks or money orders payable to "Svoboda".
Postmaster: Send address changes to "Svoboda", P.O. Box 346, Jersey City, N.J. 07303.

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Заповіт Петлюри

І цього року, як кожного іншого 25-го травня, українська діяспора вільно, а поневолена Україна таємно, хилять голови перед маєстатом впалого вождя — Головного Отамана й голови Директорії Української Народної Республіки Симона Петлюри в 55-ту річницю його Великої Жертви, насильної смерти на вулицях Парижу, коли його світле життя перервали підступних сім стрілів найманця Москви.

Все життя Петлюри було скероване для однієї мети — визволення України спочатку з російського царського, а потім з російсько-комуністичного ярма, а праця на еміграції служила меті об'єднання всіх вільних українців, щоб всі були одно, також для спільної й успішної дії проти окупанта. Його заповіти для нас може ніколи не були такими актуальними, як саме в ці часи, які переживаємо нині: непевне „сьогодні", невідоме „завтра" і невідомі шляхи, якими поведе нас доля. А заповіти його ось говорять до нас таки його ж словами.

„Не марнотратним, не яловим повинно бути життя і перебування нашої еміграції поза межами Батьківщини, а повним глибокого змісту та пожиточних наслідків для рідного краю! Глибоке розуміння потреб нашого національно-державного руху і контактна согласована праця з тією роботою, що провадиться в Україні, ось що головним чином буде ціхувати працю еміграції за кордоном, коли вона захоче як слід виконати свій обов'язок перед рідним народом... Отже пріоритет державности над партійністю, загальнонаціональних інтересів над клясовими та груповими партійними мусимо ми на еміграції зрозуміти і відчути як категоричний імператив, як одну з головних умовин нашого державного будівництва... Наша сила в єдності, а порука успіху наших змагань в державній слухняності... Хай же менше серед нас буде тих, про яких кажуть, що вони нічого не забули і нічого не навчились! Навпаки, нехай буде більше тих, що вчаться на помилках своїх і мають мужність визнати їх, щоб надалі їх уникнути!"

Таких, як Петлюра, не часто родить земля. Таких провідників, з Божої Ласки, не часто мала Україна...

Вчитуючись у ці глибокі слова великого українського державного мужа, дивуємося, що вони були написані понад півстоліття тому. Бо їх і сьогодні нам потрібно! „Пріоритет державности над партійністю, загальнонаціональних інтересів над клясовими і груповими, над партійними — мусимо ми на еміграції (на поселеннях, тим більше!) зрозуміти і відчути, як категоричний імператив!"

Все це, про що багато з нас не знало або забуло, знав і пам'ятав вже тоді Великий Петлюра. І сьогодні, в день 55-річчя, коли він впав смертю мученика і героя на бруку далекого Парижу, він кличе нас пригадати ці його мудрі, повчальні, ба, рятівничі слова. Поки ще не занадто пізно.

День Пам'яті

Цього року і ветерани В'єтнамської війни знову прийняті до славного гурту американських героїв-вояків, які захищали країну й вільний світ у всіх війнах, що їх вели ЗСА протягом своєї двохсотлітньої історії. Тому цей День Пам'яті або День Декорування в понеділок, 25-го травня, буде більш святковим для всіх військових сил ЗСА, а з тим і для всіх патріотів-громадян Америки. Скінчилася бо контроверсія щодо погляду на учасників В'єтнамської війни з повівом нового вітру в З'єднаних Стейтах Америки, на крилах якого обрано й теперішнього Президента й Конґрес, що підкреслюють і наголошують давні і непорушні принципи могутности й волі, які лягли в основу цієї країни.

День Пам'яті не був „для всіх" з самого початку його встановлення. Це був святковий День насамперед для Півночі Америки, яка виграла громадянську війну в Півднем, і тоді затверджено було день 30-го травня 1868 року Днем Пам'яті цієї перемоги північних стейтів над південними. Тому й досі десять стейтів Півдня не визнають цей день за свято. Ці стейти: Алабама, Аляска, Аркенсо, Флорида, Джорджія, Люїзіяна, Міссісіпі, Північна Каролайна, Південна Каролайна і Тексас. Тут, як і в деяких інших стейтах Півдня, свято це модифікується й називається подекуди Конфедератським Меморіяльним Днем і святкується його під іншими числами календаря.

Але це все „внутрішньопівденні" стейтові справи, а українців — американських громадян і зобов'язує і заохочує цей День Пам'яті відзначити його не тільки поїздкою автом до рідних чи знайомих на прийняття, а також насамперед дає нам усім нагоду, у вільний від праці день, подумати над тим, що завдяки героїчній боротьбі американців-ветеранів всіх воєн ми маємо щастя жити в країні, де поняття Воля-Свобода не тільки є гарними словами, а де вони справді існують, бо на сторожі їх стоїть Конституція — Новий і Праведний Закон Вашінґтона, — як про американську Конституцію висловився наш Шевченко. На сторожі Волі-Свободи стоїть американський воїн, який не вагався ніколи й не вагається тепер відважно й жертовно захищати Америку й інтереси свободолюбного людства скрізь у світі, щоб ширилась, за прикладом Америки, воля по всій плянеті.

Віктор Каган

„ЧИ ПОТРІБНІ ПРИЯТЕЛІ ЖИДАМ?"

Віктор Каган, колишніц політичний в'язень СССР, який тепер проживає в Ізраїлі, належить до основоположників спочатку Комітету Єврейсько-Української Співпраці, а тепер Товариства Єврейсько-Українських Зв'язків, яке постало 22-го січня в Єрусалимі і в чотирьох інших містах Ізраїля, і яке очолює Яків Сусленський. Як публіцист і журналіст В. Каган дописує до багатьох періодиків у Ізраїлі та реагує на статті інших авторів на теми українсько-жидівських відносин. Стаття „Чи потрібні приятелі жидам?", яку друкуємо в українському перекладі, написана В. Каганом у відповідь на ворожу до українців статтю Ш. Спектора під заголовком „Нужен ли нам 'Комитет Еврейско-Украинского сотрудничества?", яка була поміщена в російськомовній газеті „Наша страна" з 23-го січня ц. р. у Тель Авіві, як реакція на брошуру — бюлетень „Контакт" ч. 1 названого Комітету.

В. Каган надіслав свою відповідь, яка, проте, не була опублікована на сторінках „Нашей Страны". — Ред.

Поставлений у такій загальній формі запит звучить дещо дивно і, гадаю, кожний жид відповість на нього стверджуюче. Мабуть скаже при цьому, що на протязі багатовікової історії нашого багатостраждального народу в нас було надто багато ворогів і мало друзів. Можливо, застережеться, що мова повинна йти про справжніх друзів, а не про тих, про яких сказано: „Збережи нас, Боже, від друзів, а з ворогами самі дамо собі раду". Але істина завжди конкретна, і коли те саме питання ставиться в конкретній формі, наприклад, „Чи потрібні жидам друзі серед українців?" — негайно виникає бродіння думок і виникають такі повчальні плоди роздумів, як стаття пана Ш. Спектора „Чи потрібний нам 'Комітет Єврейсько-Української Співпраці'?" („Наша Страна", 23-го січня 1981 р.) Пан Спектор уважає, що такий комітет не тільки непотрібний, але навіть шкідливий.

Докази пана Спектора такі. Він

1) „апріорі відкидає можливість підтримки жидами українських емігрантських організацій, які борються проти Совєтського Союзу — не наша це справа";

2) обвинувачує українських націоналістів у тому, що вони вели збройну боротьбу проти Польщі й Совєтського Союзу, не зупиняючись (як і большевики в 1917 році) перед співпрацею з німцями; при цьому зауважує побіжно, що „поляки пригнічували українське населення Західньої України", і не ронить ані слова про населення совєтської України, яке мільйонами гнило в таборах і засланнях і гинуло від голоду (лише від голоду, організованого в 1932 році, загинуло декілька мільйонів осіб);

3) нагадує про вчинені бандерівцями в роки війни погроми жидівського і польського населення, наводячи числа: чотири тисячі жидів, убитих у Львові, і 40 тисяч поляків — на Волині.

4) на базі висловленого остерігає ізраїльтян — „тримайтеся подалі від людей, руки яких закривавлені жидівською кров'ю", — і вичитує в'язнів Сіону Кузнєцова, Хноха, Пенсона "й інших", які підтримують зв'язки з українськими націоналістами.

Пан Спектор робить висновки про українських націоналістів, беручи їх "у цілому й пересічно". В'язні ж Сіону, що їх він розпочав повчати, базують свої висновки на досвіді особистого спілкування з конкретними людьми найчастіше в совєтських таборах, де людину пізнаєш такою, якою вона є, а не такою, якою вона хотіла б комусь здаватися.

Тут слід пригадати: суть расизму полягає в тому, що ставлення до даної конкретної особи обумовлюється приналежністю її до певної групи поза власною поведінкою цієї особи і поза її особистими якостями. Оце власне і тільки оце означає реально „складати колективну провину на цілий народ", від чого пан Спектор, хоч і з застереженням, але все таки не відмовляється.

Зрозумівши це, пан Спектор повинен визнати і те, що расизм є расизмом і тоді, коли група визначується не за національним походженням, а за будь-якою іншою ознакою. Пан Спектор хіба згодиться, сподіваюся, що не слід закликати до поголовного винищення комуністів на тій підставі, що небачений в історії терор, організований ВКП(б) — КПСС, серед яких було непропорціонально багато жидів, коштував життя десятків мільйонів людей. Серед ізраїльських комуністів у мене нема знайомих, а серед совєтських — я знав чимало людей навіть гарних, за звичайними людськими мірилами. Щоправда, пан Спектор не закликає знищувати українських націоналістів, він кличе лише триматися від них подалі.

Але ніщо не навчає нас краще, ніж історія нашого народу, що неможливо триматися осторонь від ворога. Ворога треба перемогти або вчинити так, щоб він не був більше ворогом. І це тим конечніше, чим ворог зліший і небезпечніший.

(Закінчення на стор. 4)

З НАШИХ БУДНІВ

Фестиваль над фестивалями

Про ярмарку в селі Сорочинцях писав колись наш геніяльний земляк, Микола Гоголь: „Господи, чого немає на цій ярмарці: колеса, шкло, дьоготь, тютюн, ремінь, цибуля, крамарі всякі... Щоб у тебе в кишені рублів і з тридцять, так і тоді не закупиш всієї ярмарки!"

Такими ж ентузіястичними словами можна б окреслити розмах, формати, красу і силу щорічного Українського Фестивалю парафії св. Юра при 7-ій вулиці в Ню Йорку. Людською мовою не розкажеш, морозівськими фарбами не змалюєш скільки там різних кіосків-шалашів побудованих, а скільки тонн вареників, голубців і „гарячих песиків" з капустою чи з гірчицею попід ці кіоски через один день перекотиться, просто в голодні горлянки, земляцькі й американські!..

А як же не розкошуватись такими ласощами, коли за кожним прилавком вродливі жони з Союзу Українок і з Жіноцтва ОЧСУ, як мак цвітуть, апетиту додають!... А що вже й казати про всілякі фестивальні лицедійства, концерти, танці, час від часу переплітані перелетними зливами-громовицями!.

А скільки друзів, приятелів, так тутешніх, як і загудсонських зустрінеш на такому фестивалі, так щоб у тебе було рук з парпарканадцять, так з усіми не пообіймаєшся, не похристосуєшся!.. Бо то кожний і кожна кудись гонить, поспішає!.. Ой, та ще б до „Арки", та до „Сурми", та до Народного Дому на обід!.. Ой, та ще б до „Бродів", та до Бачинського, та до Куровицького, бо то в кожного свій раритет, свій спеціялітет: тут ковбаса краяна, там запікана, в того кабаноси, що самі в рот просяться, а в цього сальцесоник, що прошу сідати!

—Ой, чоловіче, ти тут собі постій, з кумом Семком, та побудуй Україну на політичному перелазі, а мені зараз треба в Український Музей, сокальський вишиваний рушничок занести панні Марійці Шуст!

А як можна, спитаю вас, оминути таку небувалу оказію, як відкриття довговичікуваної малярської виставки нашого преславного Михайла Мороза в Українському Інституті Америки, відкриття получене з многолюдним, майже ювілейним з'їздом симпатиків і симпатій мистця!

Так склалося, що на третій день Фестивалю, а це була неділя, коли маестро Мороз „у пана Джуса" свою виставку відкривав, гостя з Філядельфії ходом, а з Бібрецького повіту родом, мисткиня Стефця Бернардин, свою закривала в ґалерії ОМУА, на долині міста Ню Йорку...

І так народ фестивальний мотався то сюди, то туди, то вгору, то вдолину, ніби в зачарованому колі, як то звичайно на всіх порядних ярмарках, чи там фестивалях буває...

Ікер

Володимир Душник

СПОГАДИ ПРО АВРАМЕНКА

ВАСИЛЬ АВРАМЕНКО: ВІДРОДЖЕННЯ УКРАЇНСЬКОГО ТАНКУ. Іван Пігуляк. Короткий нарис до шестидесятиріччя його творчої праці над відродженням українського танку, 1917-1978. Частина перша. Накладом автора. Сиракюз — Ню Йорк, 1979.

Цей малий твір (всього 96 сторінок), як зазначує автор Іван Пігуляк, один з учнів і близьких співробітників майстра народного танцю Василя Авраменка, є свого роду скромним актом признання для старого балетмайстра Авраменка. Хоч ми мусимо висловити признання І. Пігулякові за його без сумніву добрий і патріотичний жест цим виданням про Василя Авраменка, ми думаємо, що спадщина Василя Авраменка є такою багатою, що вона вимагає глибшого охоплення, історичного зібрання для повного зрозуміння, що танці Авраменка зробили особливо для українців в Америці й Канаді. В 1966 році появилася також невеликого формату, 80 стор., книжка журналістки Ірени Книш у Вінніпеґу, під заголовком „Жива душа народу", присвячена Василеві Авраменкові.

Авторові І. Пігулякові вдалося зібрати багато матеріялів, знимок, листів та історію мандрівки Авраменка із широких степів України у Новий Світ. Сам І. Пігуляк згадує у вступному слові, що видання більшої монографії про В. Авраменка досі „не сповнилося, бо ніхто не зголосився з працею і фондами про український танок і його відновителя".

Це дивно, тому що Василь Авраменко виховав три покоління українських танцюристів в Америці і Канаді, але, на жаль, не було серед них таких далекозорих, щоб були подумали про видання відповідної великої праці про колосальний вклад В. Авраменка в українське танцювальне мистецтво.

Першу школу українського танцю заснував В. Авраменко в таборі українських інтернованих вояків у Каліші (Польща), де він пробував з групою артистів Українського Державного Театру Миколи Садовського. Там, між іншим, на його першому виступі з групою танцюристів був Симон Петлюра та Юзеф Пілсудський. Авраменко об'їхав також Галичину, Волинь, Полісся, Холмщину і Підляшшя перед тим, заки дістався до таборів українських інтернованих вояків у Юзефові й Подєбрадах. У Львові він був навіть арештований у 1924 році, де перед звільненням з в'язниці польський комісар поліції у Львові Кайдан пропонував Авраменкові ролю провокатора-донощика за дозвіл виїхати закордон, чим очевидно Авраменко був обурений. Тоді за допомогою членів Української Військової Організації В. Авраменко перейшов кордон до Чехо-Словаччини.

Славнозвісний наш музика і диригент проф. Олександер Кошиць, голова Української Державної Капелі, запитаний Пігуляком про оцінку танцювального мистецтва Авраменка, так писав про нього ще в 1927 році.

„Щоб достойно оцінювати це нове явище, мало бути балетмайстром; треба знати душу народу, його історію, його пісню, його побут; і не тільки знати його минуле, але й відчувати його будуччину; бо це не є „мистецтво для мистецтва", не вияв тільки мускульної енерґії, не є забава. Ні — це є емоціональний порив усієї народної душі, виявленої в рухові. В ньому — стара й сучасна історія нашого народу та орлиний і смілий погляд в будучність. Через те у Авраменка все так суто національне, так конденсовано національне, так сміло й гордо зроблене, що коли дивишся на нього, то по неволі захоплення заставляє швидше працювати серце і почуваєш, що за плечима виростають якісь нові крила національної гордости; хочеться крикнути на весь світ: — Дивіться, всі гнобителі, що зневажали й поневолювали наш нарід, над ким ви робили вашу мерзенну роботу, — дивіться уважно й у вас язик не повернеться сказати —'не было, нет и не может быть', а скаже: 'Було, є і буде на віки і віки'. І це все зробив молодий стрункий білявий хлопець з обличчям селянського пастуха..."

В Чехо-Словаччині теж Авраменкові не давали спокою брати-чехи, що змусило його до переїзду до Німеччини, де він одержав паспорт у Гамбурзі й евентуально виїхав до Канади.

Перша частина книжки містить також деякі з відгуків української преси про танцювальні виступи Авраменка в Галичині та Волині, в Чехо-Словаччині і Німеччині та ряд мистецьких карикатур подиву гідного карикатуриста Олександра Карпенка з української таборової преси на заході Польщі.

Книжка Пігуляка, хоч невелика об'ємом, все таки містить у собі важливий історичний матеріял про нашого мистця до його приїзду на північно-американський континент, і її варто набути кожному і кожній, які зацікавлені пізнати історію українського танцювального мистецтва. Це видання повинно бути в кожній українській бібліотеці. І також слід подбати, щоб охопити монографією другу частину праці Авраменка, в Канаді і ЗСА, на яку так дуже чекав старий Маестро і не дочекався, заснувши навіки 6-го травня цього року.

Михайло Кучер

Це діялось у таборах Воркути...

Жіночий табір у Воркуті. Той же кільчастий дріт, ті ж кулемети на вежах, ті ж злющі вівчарки. І голод, і непосильна праця у воркутській тайзі при морозі мінус 49 Цельсія, при вітрі, під яким чорніє шкіра обличчя. І багато з тих жінок, дроворубів, ніколи у житті у руках сокири та пилки не тримали. А тут „норма" при виробітку — 18 відсотків, і завтра голодна смерть з діягнозою, яку не признавало таборове начальство „елементарна дистрофія". Розпад білка. Трофічний голод і випадки людожерства, за яке розстріл. У таборі жінки, здебільшого заарештовані після атентату на Кірова.

Прийшов 1945 рік і пізніші роки. Почали на Колиму гнати етапи галичан і галичанок. І було їх так багато, що один етап, жіночий, помістили в одному бараку. Дівчата кинулись прибирати той хлів, і підлога заблищала воском, позатикали діри і повісили вишивані рушнички.

І ось до того українського бараку приділили стару жінку, в минулому жінку номенклятурного робітника Ленінґраду. А вона вже у таборах 12 років. Вона викладачка вищих шкіл Ленінґраду. Чоловік загинув невідомо де, син-одинак загинув в облозі Ленінґраду. А вона жила, чи як інакше назвати те „існування"? Витримала тортури і знущання над людиною і жінкою і наказала собі не плакати перед катами. І не плакала. Але лежачи ночами на голих дошках, мучилася думкою — вже мене ніхто ніколи не назове мамою.

І ті дівчата-галичанки прийняли її як рідну, опікувалися нею, прали для неї, сушили ночами мокре взуття, кормили і почали звати мамою.

Тут вона за всі роки заслання вперше заплакала. Її назвали мамою!.

Ні, не були оті дівчата-галичанки сантиментальні. Коли їх обережно запитували, за що сидите, певно ні за що? То звужувалися гнівом українські очі. — „Я носила набої до лісу... я носила їжу, водила лікаря, розліплювала листівки на парканах... Мене по дорозі з лісу напав москаль. Я відбивалась. Надбігли хлопці і москаля вбили, а мене воро-

(Закінчення на стор. 4)

Осип Е. Бойчук

„РІДНА ШКОЛА"

(До сторіччя Т-ва „Рідна Школа")

II

Пленум СВОСесії устійнив і запропонував до схвалення пленумові СКВУ текст дефініції виховного ідеалу українця поза батьківщиною („Українець у діяспорі — це повноправний громадянин своєї країни, пов'язаний з українським народом вузлами української мови й культури, особовість якого позначується християнсько-етичними вартостями і творчою дією для України"), а окрім цього прийняв ще іншу дуже важливу постанову, внесену на порядок нарад Централею опікунів шкіл українознавства в ЗСА такого змісту: для ведення справ українського шкільництва в діяспорі має бути створена одна велика світова установа під традиційною назвою „Рідна Школа", яка вивінувана в достатні громадські фонди — об'єднувала б так педагогічну ділянку (навчальні програми, методи навчання, підручники і посібники, вишкіл нових педагогічних кадрів тощо), як теж і організаційну ділянку (організація шкіл і їхніх опікунів-спонзорів, уодностайнення шкільного діловедення, популяризація рідного шкільництва в громаді, організація фондів тощо). Для ведення справ українського шкільництва має бути створений сильний Рідношкільний фонд. Пленум СКВУ схвалив так запропоновану дефініцію виховного ідеалу, як теж постанову про організацію „Рідної Школи".

Однак від слів до діл у наших обставинах шлях доволі довгий. Проминуло шість років і під час Другого Світового Конґресу Вільних Українців у листопаді 1973 р. Централя опікунів шкіл українознавства знову поставила на порядок нарад — цим разом уже Загальних Зборів Світової Координаційної Виховно-Освітньої Ради — пропозицію про створення Світової „Рідної Школи". Ця пропозиція була знову схвалена так на Зборах СКВОР-и, як і на пленумі СКВУ.

Відтоді події покотилися дещо жвавіше: 26-27 жовтня 1974 року відбулися в Клівленді рівночасно і в тому самому приміщенні Загальні Збори Шкільної Ради УККА і Централі опікунів шкіл українознавства. На них голова Централі інж. Д. Березовський виголосив доповідь на тему нових організаційних форм українознавчого шкільництва по думці рішень СКВУ і запропонував схему цих нових форм. Після основної дискусії Збори обох установ одноголосно (при трьох голосах, що стрималися) рішили негайно приступити до організації крайової „Рідної Школи" в ЗСА. З тією ціллю вибрано „Організаційну комісію 'Рідної Школи' " з двома підкомісіями: Статутовою і Номінаційною, які мали перевести всі підготовані праці на протязі одного року. Головою Організаційної комісії обрано одного з двох шкільних референтів Світової Координаційної Виховно-Освітньої Ради ред. Костя Мельника, а членами: голову Шкільної Ради д-ра Едварда Жарського, заступника голови Централі опікунів інж. Нестора Ходновського і представника УККА, якого мала визначити Екзекутива УККА (що ніколи не сталося, не зважаючи на прохання комісії). Інж. Березовський очолив Номінаційну комісію, яка мала намітити особовий склад органів майбутньої „Рідної Школи", а в склад цієї комісії увійшли: д-р Степан Чорній, Іванна Кучер і д-р Святослав Клюфас. Статутова комісія в складі: д-р Осип Е. Бойчук, д-р Володимир Базарко і проф. Іван Лучків мала доручення виготовити проєкт статуту.

Організаційна комісія приступила до дії; голова Комісій і І. Кучер відбули ряд інформативних поїздок по східніх і центральних осередках ЗСА, — Номінаційна підкомісія розглядалася за відповідними кандидатами, а Статутова підкомісія випрацювала проєкт статуту. На сходинах пленуму Організаційної комісії у Сиракюзах 18-го жовтня 1975 схвалено цей проєкт статуту і пороблено конкретні приготування до скликання засновних Загальних Зборів.

До того моменту пройдено довгий і утяжливий шлях. далеко в часі залишилися роки інтенсивних нарад і дискусій над устійненням виховного ідеалу українця в діяспорі. Проминули роки від першої, а потім другої постанови СКВУ про покликання до життя Світової „Рідної Школи". Ця установа була подумана як всегромадська, неполітична, виховно-научна установа, членами якої мали б стати всі українські організації, установи, парафії всіх віровизнань та всі українського роду громадяни включно з тими, що забули вже рідну мову, але не вважають цього своїм досягненням, а тільки втратою.

Грамота членства в цій „Рідній Школі" із заплаченим членським внеском за поточний рік, на стіні віталень українських родин, мала б бути леґітімацією приналежности до українства. Дотогочасний досвід із українським шкільництвом у нових країнах поселення доказував, що громада дуже щедро і радо жертвує на шкільні потреби. Тому існували добрі вигляди на успішну організацію Рідношкільного фонду. Здавалося, що не повинно б бути нікого, хто міг би мати якісь логічно обосновані причини противлятися здійсненню започаткованого діла. На жаль, так не було. Увесь час, на протязі довгих років і до сьогодні існує тихий і впертий спротив і то з міркувань, які не мали й не мають ніякого відношення до українознавчого шкільництва, а то і шкільництва взагалі.

На нашу думку, сьогодні настав час і заіснувала сприятлива атмосфера для здійснення двократних схвалень Світового Конґресу Вільних Українців і для використання досі проведених підготовчих праць. Показниками тієї прихильної атмосфери є: нарада в шкільних справах, відбута 7-го березня 1981-го року при участі представників Шкільної Ради і парафіяльних католицьких і православних шкіл, — прихильна настанова до українознавчого шкільництва з боку Митрополій обох українських головних Церков, новий заклик Секретаріяту СКВУ з лютого 1981 року багатомовний зворот в американській католицькій Церкві у відношенні до етнічних груп і врешті намічений на 1982-ий рік великий з'їзд колишніх і

(Продовження на ст. 3)

„Рідна Школа"

(Продовження зі стор. 2)

теперішніх учнів „Рідних Шкіл". Українська громада очікує, що зацікавлені й покликані до цього установи, а в першу чергу ініціятор і промотор „Рідної Школи" — Централя опікунів шкіл українознавства разом із Шкільною Радою при УККА використають пригожий момент і відновлена за океаном „Рідна Школа" із своїм 100-річним стажем стане дійсністю наперед у ЗСА, а потім у всіх інших країнах, де живуть українські люди. Це буде найкращим відзначенням сторіччя цієї нашої заслуженої установи.

Кінець

В СЕУЛІ, СТОЛИЦІ ПІВДЕННОЇ Кореї, та в провінційному місті Кванджю відбулися кількаденні виступи студентів. Вуличні виступи відзначували минулорічні криваві зудари студентів з поліцією і військом на вулицях Кванґджю, у яких загинуло близько 200 осіб. Торічні вуличні зворушення здушила військова влада, яка після цього сконсолідувала свої позиції й закріпилася та перевела основну чистку тих елементів, які виступали проти неї.

ГОДИНА УКРАЇНСЬКИХ МЕЛЬОДІЙ
РАДІО-ТЕЛЕПЕРЕДАЧА
РОМАНА МАРИНОВИЧА

Субота, 30-го травня 1981 р., год. 9-та веч.
УНДім, 140 Друга авеню, Ню Йорк, Н. Й.

ТЕЛЕВІЗІЙНІ ВЕЧЕРНИЦІ

Грає популярна оркестра „ЧАРИ"

Вступ $6.00 і 4.00 для молоді і емеритів

Дохід на фонд Української Телевізійної Програми.

До ласкавої численної участи ВШ. Громадянство запрошує

Роман Маринович, *керівник програми*

УКРАЇНСЬКИЙ СПОРТОВИЙ КЛЮБ
Ню Йорк

влаштовує

в днях 4 і 5-го липня 1981 року
на кортах Оселі УНСоюзу
СОЮЗІВКИ

ТЕНІСОВІ ЗМАГАННЯ

за першість УСЦАК-Схід 1981
в групі чоловіків, сеньйорів, жінок
юнаків і юначок

за перехідну чашу (сеньйорів) в пам'ять д-ра Володимира Ленця та за нагороди УСК-у.

Провід змагань: **Роман Ракочий, Ярослав Рубель Юрій Савчак** *та* **Зенон Снилик.**

- Реєстрація в год. 9-ій, в суботу, 4-го липня
- Початок змагань — субота, 4-го липня, 10-та год. ранку
- Вписове: 7.00 дол. від особи
- Приміщення проситься замовляти через Управу Союзівки

Змагання присвячені 70-річчю заснування С. Т. „Україна" у Львові.

UNA Estate Soyuzivka
Kerhonkson, N.Y. 12446 • Tel.: (914) 626-5641

Помер В. Кіндефорський, предсідник 206-го Відділу УНСоюзу

Джерзі Сиiті, Н. Дж. — Володимир Кіндефорський предсідник „Запорозької січі" — 206-го Відділу Українського Народного Союзу, помер на 76-му році життя, у Вунсакеті, Ровд Айленд, у суботу, 9-го травня.

Св. п. В. Кіндефорський народився в Луці Малій, Скалтського повіту, в Україні, в 1905 році. Він прибув до Америки у віці 15 років та осів у Вунсакеті, а пізніше — в Камберленді, Ровд Айленд. Він був активний в чоловічому хорі „Бандура" при українській православній церкві у Вунсакеті й у Відділі УНСоюзу, де був останні 15 років предсідником, вступивши в члени УНС ще в 1930 році. Св. п. Кіндефорський разом з головним касиром УНС покійним вже Іваном Кокольським працювали активно у громаді Вунсакету, особливо на союзовому полі, на різних позиціях. Так, наприклад, св. п. Володимир був скарбником Вунсакетської Округи УНС і багатократним делеґатом на Конвенції УНСоюзу від свого 206-го Відділу.

Популярний у музичних колах, Володимир Кіндефорський грав на сурмі в багатьох вунсакетських маршових оркестрах. Він грав у оркестрі старого Парк-театру багато років і мав свою власну оркестру „Полька" протягом 20 років. Залишив Покійний у смутку дружину Анастасію, сина Петра, доньку Ґлорію Гардінк і двох внуків.

Похорон відбувся у вівторок, 12-го травня, у присутності багатьох представників Округ УНС Нової Англії, як також членів і членів управ місцевих Відділів УНС. На похороні були хористи „Бандури", членки Сестрицтва і представники інших організацій українських і неукраїнських. Похорон з похоронного заведення ДіПардо відбувся в українській православній церкві св. Михаїла у Вунсакеті. Відправляв о. Мирон Оригон. Поховано тлінні останки св. п. В. Кіндефорського, на кладовищі в Блекстоні, Ровд Айленд.

ПРЕМ'ЄР ЗІМБАБВЕ (колишня Родезія) Роберт Муґабе відбув поїздку до КНР. Виїжджаючи з Пекіну, він склав заяву про новий господарський договір з КНР, на підставі якого Китай погодився дати допомогу Зімбабве до висоти одного більйона долярів. На думку китайських кіл, як подають африканські дипломатичні джерела, ця сума вистачить, щоб заблькувати впливи Москви в цьому районі Африки. Допомогу подаватиме Пекін харчовими продуктами, машинерією та іншими добрами. Так само Китай перебере на себе побудову різних господарських об'єктів, доріг і залізниць, для чого будуть вислані китайські спеціялісти. Після полагодження справ у Пекіні Муґабе відлетів до Токіо. В Японії він сподівається отримати так само вагому допомогу, яка може бути менша в цифрах, але зате вона буде велика в технічногосподарській експертизі, яка під сучасну пору є одним з найбільших активів японської господарки.

НА ЗАГАЛЬНЕ ЧИСЛО 220 мільйонів мешканців З'єднаних Стейтів Америки є 49,812,178 католиків, як інформує про це Католицька інформаційна служба. Територія ЗСА під церковним оглядом поділена на 32 архидієцезії та 138 дієцезій. Найбільшими є архидієцезії: Чікаґо — 2,415,350 вірних; Бостон — 2,016,270; Лос Анджелес — 1,964,000 і Ню Йорк — 1,839,000 вірних.

Мілена Рудницька
Невидимі Стигмати

Книжка у твердій темно-бронзовій обгортці із золотими буквами. 552 сторінки із фотографічною документацією.
Ціна 15.00 долярів.
SVOBODA
30 Montgomery Street
Jersey City, N.J. 07303

Мешканців стейту Ню Джерзі зобов'язує 5% стейтового податку.

„В українській традиції"

Приємну несподіванку приніс українцям Каліфорнії широковідомий американський часопис „Лос Анджелес Таймс", присвятивши свій великодній журнал-додаток „Говм" українським великоднім традиціям.

Українська тематика розпочинається обгорткою із кольоровою знімкою українських пасок та писанок, під якими стоїть пояснення: „Святочні символи весняного оживлення".

На трьох перших сторінках журналу під гаслом „В українській традиції" зі смаком аранжовані у різних формах та декораціях українські „бабки", паски, писанки в кошиках і на вишивках. Репортери часопису — Діана Картер, Марія Дості та фотограф Ричард Рутзатц дали широкі й наглядні інформації про українські великодні звичаї та про українців на основі джерельних відомостей і розмов із членами місцевої громади.

Поінформувавши, що батьківщина українців є „абсорбованою" Совєтським Союзом, автори написали, що від 50-их років до південної Каліфорнії прибуло біля п'яти тисяч українських родин, після попереднього побуту в інших містах Америки й Канади. Стаття докладно зупинилася на символіці окремих деталів та великодніх ритуалах, які стали складниками української духовости й культури. Найбільше українське релігійне свято — Великдень, крім символу відновлення життя, втілює і взаємопрощення. „Протягом трьох днів родини й приятелі вітають одні одних словами „Христос Воскрес!" і, обнявшись, цілуються тричі один з одним".

Згідно відмінності церковного календаря український Великдень припав на 25-те квітня і при цій нагоді журнал подав години Богослужб двох українських православних та католицької церков Лос Анджелесі та їхні адреси.

Ці інформації викликали велике зацікавлення серед місцевих американських співгромадян і українські церкви не були в стані вмістити усіх прибулих на урочистості.

Дві окремі сторінки згаданий журнал уділив переписам та докладним порадам виготовлення та печива українських великодніх „бабок" та пасок.

„Писанки — мистецтво Великодня"

Під такою назвою присвячено окрему сторінку журналу описові виставки українських писанок у музеї мистецтва Сан Дієґо, надісланих сюди у співпраці із Українським Музеєм Ню Йорку.

Виставка тривала від 4-го квітня до 15-го травня. Автор статті Діана Глава подає інформативні відомості про основні мотиви, стилі, символіку й орнаментику українських писанок. Сторінку прикрашують індивідуальні й групові знімки писанок у кольорах. Колекція нараховує біля 300 писанок і належить Тетяні Осадці з Клівленду.

Журнал „Говм" заслуговує на признання й придбання для власної колекції та подарунку приятелям. Зацікавлені можуть придбати його, надіславши 1.25 дол. на адресу (із примітkою на конверті — „Home" copy 4-19-1981): Los Angeles Times, Times Mirror Square, Los Angeles, Calif., 90053.

О. Захарів

ОПИШІТЬ ВІДОМІ ВАМ ПОДІЇ ПРО БОРОТЬБУ УПА

„Про нашу славу на папері голо..."
ЛІНА КОСТЕНКО

Цей поетичний вислів стверджує жорстоку дійсність. Все, що розкриває славні сторінки боротьби українського народу за волю і державну незалежність, тепер на Україні замовчують або перекручують та обкидають болотом. Вороги України нищили пам'ятки нашої слави у минулому. Проте цю славу зберегла народна пам'ять у переказах, піснях та думках. Теперішні окупанти України задушили навіть пісню, знищили кобзарів, понищили історичні пам'ятки, архіви й музеї. Особливо послідовно вороги України нищать документи про визвольну боротьбу українського народу 1917-1920 рр. та 1942-1950 рр.

Тим часом роки йдуть, народжується й виростає молоде покоління, яке шукає й буде шукати джерельних матеріялів про славну боротьбу своїх батьків, наприклад, про героїчну боротьбу славних вояків УПА проти брунатних і червоних окупантів. Це нове покоління напевне буде дивуватися, чому так мало написано про нашу визвольну боротьбу у вільному світі, де немає ворожої цензури й переслідувань.

Щоб виповнити цю прогалину, колишні вояки УПА організували видавництво „Літопис УПА". Архівні матеріяли, що є на еміґрації, недостатньо висвітлюють боротьбу УПА, та й не багато їх дійшло до країн вільного світу. Багато відомостей про дії УПА можуть подати живі учасники та свідки боротьби УПА. При редакції „Літопису УПА" діє Комітет для збирання й опрацювання матеріялів про боротьбу УПА. Комітет уже зібрав багато цінних матеріялів і вже друкує перший том спогадів про боротьбу УПА на Волині й Поліссі за часів німецької окупації. Комітет також готує до друку другий том матеріялів про УПА. Розпочато працю над упорядкуванням матеріялів УГВР та готуванням їх до друку. Ознайомлюючися з тими матеріялами, що вже надійшли, редакція відібрала кілька ширших спогадів колишніх вояків УПА і плянує видати їх окремими книжками.

Комітет збирає нові матеріяли, які могли б стати важливим і цінним доповненням до зібраних уже матеріялів. Тому звераємося до всіх, хто був учасником або свідком славної епопеї УПА, з гарячим закликом присилати свої спогади, свідчення, або хоч повідомити про те, що ви знаєте і про що можете написати. Важливі не тільки описи боїв, але також відомості про дії й оргнізацію запілля, умови боротьби, ворожі дії, назви знищених сіл, прізвища розстріляних, закатованих, вивезених до концтаборів чи на заслання і т.п. Важливим додатком будуть фотознімки, записи упівських пісень, поезії, підпільні публікації, а також документальні матеріяли ворогів: летючки, відозви тощо.

Надісланi матеріяли не мусять бути опрацьовані літературно. Найважливіші — це докладний опис подій з прізвищами й псевдонімами учасників, з датами (коли можливо), з назвами місцевостей тощо . Одержавши такий матеріял, редакція відповідно оформить його до друку. Нехай кожен свідок дій УПА відчує обов'язок відгукнутися на цей заклик. Бо не зібравши і не зберігши свідчень про героїчну боротьбу й страждання нашого народу, ми лише допоможемо нашим ворогам затирати сліди нашого славного минулого. Спогади про УПА можна записати на звукову стрічку, або розповісти особі, яку редакція на бажання свідка надішле для записування.

Матеріяли й листи в цій справі просимо надсилати на адресу головного редактора „Літопису УПА" з допискою: „До Комітету для збирання спогадів про боротьбу УПА".

Адреса редактора така:

E. Shtendera
446 Tweedsmuir Ave., Ottava, Ontario, Canada K1Z 5N7

За Комітет для збирання спогадів про боротьбу УПА:

пполк. Юрій Лопатинський, Андрій Дольницький Степан Ґоляш, Віктор Новак, С. Новицький

Гавриляка переобрано...

(Продовження зі стор. 1)

верифікаційну: Б. Качор, Марія Пятка і М. Хоманчук і номінаційну: В. Костик, Г. Цебрій і мгр О. Рожка.

У своєму звіті уступаючий голова М. Шпонтак порушив декілька важливіших аспектів праці КОУАО, який діяв дуже тактовно, що зрештою опісля ствердила Контрольна комісія, щоб вдержати велику, до речі дуже зрізничковану громаду, в пошануванні до громадського порядку, хоч виникали все нові й нові труднощі, зокрема в останньому часі, що їх треба було поборювати. Не зважаючи на це, управі КОУАО вдалось зорганізувати декілька вдалих імпрез, між ними Тиждень Поневолених Націй з великою участю багатьох представників американського й етнічного світу; 75-річчя існування Об'єднаного Комітету з випущенням ювілейної книги, Свято Української Державности та багато інших, про які вичерпно поінформувала у своєму звіті голова імпрезової комісії О. Гентіш.

Про фінансову господарку КОУАО інформував докладно Микола Хоманчук, який подав, що по стороні приходів було 18,247.72, а по стороні розходів 17,690.77 долярів. О. Луцька склала докладний звіт з пресової референтури, у якому вона хронологічним порядком поінформувала про працю цієї референтури. За Контрольну комісію звітував інж. С. Івашків, який закликав нову управу виявити більше активности в громаді. Звіт голови Товариського суду відчитав у відсутності д-ра В. Палідвора секретар президії. Деякі члени взяли участь в дискусії над звітами і заторкнули цілий ряд більш чи менш важливих справ та видвигнули декілька доброзичливих порад для нової управи.

Після уділення абсолюторії уступаючій управі обрано нові керівні органи КОУАО і вислухано звідомлення верифікаційної комісії, яка ствердила, що в Загальних зборах бере участь 41 умандатований організаціями делеґат і запропонувала прийняти написаний дуже дбало і фахово Наталією Хоманчук протокол з минулорічних Зборів.

На закінчення переобраний голова М. Шпонтак виголосив заключне слово, обіцяючи діяти згідно з правильником КОУАО і закликав управу та громаду допомагати йому виконати покладені на нього завдання. Після цього голова президії мгр І. Винник закрив формально Збори, подякувавши усім за участь.

Інж. М. Шпонтака...

(Продовження зі стор. 1)

Головний організатор В. Оріховський, якого попросив до слова голова, передав привіт від членів Головного Екзекутивного Комітету та склав признання голові Округи за те, що він особисто приєднав 25 нових членів, згадав про здобутки поодиноких секретарів Округи та членів відділових управ. В дальшому головний організатор подав присутнім до відома, який є організаційний та фінансовий стан УНСоюзу. Він теж заторкнув події, які заіснували після XIII Конгресу Українців Америки і які тепер відбиваються неґативно на організаційній праці. Неперебірчива полеміка та закиди в сторону членів Головного Уряду УНСоюзу шкодять не тільки братським союзам, але всій українській спільноті. Закиди, що УНСоюз вмішується в несвої справи, стверджування, що УНСоюз повинен займатися виключно справами, які відносяться до забезпечення, не повинні мати місця. УНСоюз дав початок багатьом організаціям та братським союзам. УНСоюз — це не тільки забезпеченева установа, це загально українська установа, яка дбає про культурно-освітній розвиток української спільноти. Для прикладу подав, що у минулому році УНСоюз видав 86,481 дол. на народні цілі, на стипендії студентам 31,250, на допомогу хворим членам 20,830. Союз фінансував Енциклопедію Українознавства, підтримував Гарвардський Інститут та багато інших молодечих, спортових, освітніх та мистецьких організацій. Тому громада повинна дати повну піддержку УНСоюзові та його розбудовувати.

В дальшому головний організатор закликав до єдности та співпраці з усіми українськими організаціями та установами. При цьому зложив ґратуляції головному радному УБС В. Іванцеві за добре виконану братсько-союзову працю. На закінчення свого слова головний організатор закликав усіх до посиленої організаційної праці.

Після його доповіді відкрилася оживлена дискусія в якій забирали голос майже всі присутні. Вони всі підтримували становище, яке зайняла делеґація УНСоюзу на XIII Конґресі.

На закінчення зборів, голова Округи подякував головному організаторові за доповідь, а присутнім за їхню участь та попросив усіх до перекуски, де присутні ще довго гуторили, порушуючи союзові та загально-громадські справи.

Фундація Українського Вільного Університету, Інк.

ЗВЕРНЕННЯ ДО ГРОМАДЯНСТВА

ВЕЛЬМОШАНОВНІ ПАНІ І ПАНОВЕ!

Травень, 1981

Звертаємося до вас з проханням з нагоди 60-ть ліття УВУ уфундувати в імені Вашої установи хоч одну стипендію (550 дол.), або щедрими пожертвами в міру Ваших спроможностей підтримати Стипендійний Фонд Фундації УВУ, який має за мету уможливити українським студентам з Америки і Канади, а зокрема із бідніших країн нашого поселення взяти участь в цьогорічній літній програмі УВУ в Мюнхені.

Цього року, як і попередніх років, біля 40 професорів-спеціялістів різних галузей української науки і культури — будуть викладати і вести семінарійні праці на УВУ. Виклади охоплюють важливі ділянки українського буття, як: історія, мова, культура, мистецтво, соціяльні науки, економія, педагогія, право, тощо. Ділянки, які спотворено на Рідних Землях, та мало і недостатньо викладаються на Заході.

Літні виклади та курси в УВУ — це найкраща можливість для молодих людей не тільки персонально запізнатися з українськими науковцями і творцями української культури в діяспорі, але перш за все пізнати славне буття українського народу, його минуле й сучасне. Бо тільке через глибинне пізнання може зродитися любов до Батьківщини, а впарі з тим бажання стати в ряди оборонців і сподвижників її.

Тому подбаймо, щоб українська студентська молодь, провела хоч один семестр у своєму рідному університеті — твердині українського духу, щоб стрінутися з молодими українцями, які живуть в інших краях і континентах, щоб пізнала себе взаємно — а через пізнання і спільність проблем знайшла і утвердила своє національне Я, своє місце, місце української спільноти в діяспорі. Крім того ще й запізналася з культурою Західної Европи і тим рівнож збагатила своє знання і досвід.

Цього року на літні курси УВУ зголосилися вже десятки студентів зі всіх країн нашого поселення. 36-ть із них звернулося до Фундації УВУ за фінансовою допомогою.

З однієї із бідніших країн нашого поселення зголосилося на літні курси УВУ і на стипендії вісім молодих студентів. У своєму проханню вони пишуть, що це буде для них не тільки „велика нагода стрінутися з нашою молоддю із цілого українського світу", але і „навчитись більше з нашої історії і культури". Дальше просять українські студенти щоб ми „зрозуміли обставини в яких вони живуть" і закінчують цього багатомовного і будуючого листа, слідуюче: **„Ви не можете собі уявити яку користь з того будемо мати ми і наша громада з якою ми працюємо на культурному полі. Ми Вам не можемо повернути в матеріяльних добрах, але обіцяємо, що останній атом своєї енерґії, знання, любови покладемо на жертівник, як жертву нашому народові. В ім'я нас всіх які зможуть при і Вашій допомозі приїхати до Мюнхену на студії, та в ім'я нашої громади, ще раз щиро дякуємо."**

Ми віримо, що знайдемо у Вас зрозуміння ваги цього моменту, тому звертаємося до Вас за підтримкою і допомогою. Це наше загально-національне завдання, а Ваша допомога запевнить, хоч частинний успіх в так важливій справі збереження української студентської молоді. Цим самим ми зробимо може і скромний, але посильний і конкретний вклад в справу оборони української ідентичности.

Головні критерії приділення стипендій будуть: обдарованість і успіх в студійній і національно-громадській праці, без огляду на вибрану спеціяльність.

Всі пожертви й датки на Стипендійний Фонд Фундації УВУ можна відтягнути від податку.

Ще раз просимо Вас позитивно полагодити наше прохання.

Чеки просимо виставляти на:

UFU FOUNDATION
203 Second Avenue • New York, N.Y. 10003

Проф. Петро Ґой, *президент Фундації УВУ*
Д-р Дмитро Боднарчук, *секретар Фундації УВУ*
Д-р Ярослав Моцюк, *фінансовий Фундації УВУ*

Увага! Ютика — Авбурн — Рочестер!
ПАРАФІЯ СВ. АП. ЛУКИ УАПЦ в СИРАКЮЗАХ- ВОРНЕРС, Н. Й.
Оцим сердечно запрошуємо Вас на

ВЕЛИКУ ВЕСНЯНУ ЗАБАВУ

яка відбудеться

в новій парафіяльній залі при 3290 Warners Rd., N.Y. 173 North
30-го травня 1981 р., початок о год. 9-ій веч.

Грає славна оркестра з Рочестеру, Н. Й. **Нічна Мельодія III**

Прийдіть разом з молоддю, запросіть знайомих і приятелів
Вступ $7.00, студенти $5.00 Дохід на будову нової церкви
УПРАВА

СПІЛКА УКРАЇНСЬКОЇ МОЛОДІ АМЕРИКИ

КАЛЕНДАРЕЦЬ ТАБОРУВАННЯ НА 1981 РІК

Цьогорічні сумівські табори виховно-відпочинкового, спортового і вишкільного хатактеру для всіх чотирьох груп Юнацтва відбуватимуться під загальним гаслом:

„ЗА ПРАВДУ, ЗА ВОЛЮ УКРАЇНИ!"

і у прийняті річниці:

1. 40-ліття від Акту 30-го червня Відновлення Української Державности.
2. 35-ліття відновлення СУМ-у на чужині.
3. 125-ліття Івана Франка, великого Каменяра.
4. 110-ліття Лесі Українки, Провісниці волі українського народу.

ОСЕЛЯ СУМ-У в ЕЛЛЕНВІЛ, Н. Й.

1. ВИХОВНО-ВІДПОЧИНКОВИЙ — від 5-го липня до 25-го липня
2. СПОРТОВИЙ — від 26-го липня до 15-го серпня
3. ВИШКІЛЬНИЙ — від 16-го серпня до 6-го вересня

ОСЕЛЯ СУМ-У в БАРАБУ, ВІСКОНСІН

1. ВИШКІЛЬНИЙ ТАБІР — від 27-го червня до 11-го липня
2. ВИХОВНО-ВІДПОЧИНКОВИЙ — від 11-го липня до 1-го серпня для молодшого Юнацтва
3. ВИХОВНО-ВІДПОЧИНКОВИЙ — від 1-го серпня до 22-го серпня для старшого Юнацтва

ОСЕЛЯ СУМ-У в ГАНТІНҐТОН, ОГАЙО

1. ВИХОВНО-ВІДПОЧИНКОВИЙ — від 4-го липня до 26-го липня для старшого і молодшого Юнацтва

ОСЕЛЯ СУМ-У „ХОЛОДНИЙ ЯР" в ФІЛЬМОР, Н. Й. (Боффало)

1. ВИХОВНО-ВІДПОЧИНКОВИЙ — від 12-го липня до 2-го серпня для старшого і молодшого Юнацтва

ОСЕЛЯ СУМ-У „КИЇВ" в ДЕТРОЙТІ, МІЧ.

1. ВИХОВНО-ВІДПОЧИНКОВИЙ — від 19-го липня до 2-го серпня для старшого і молодшого Юнацтва

МІННЕАПОЛІС, Сиблей Стейт Парк, Мінн.

1. ВИХОВНО-ВІДПОЧИНКОВИЙ — від 1-го серпня до 15-го серпня для старшого і молодшого Юнацтва

Замість квітів на свіжу могилу

св. п. Ганни Дмитерко-Ратич

на ПАТРІЯРШИЙ ФОНД

75.00 долярів зложили:
Василь і Марія ПАЛІДВОР
Лариса і Любомир ЗЄЛИК
Наталка і Ігор СОНЕВИЦЬКІ

Достойній Родині складаємо вислови глибокого співчуття.

СПРАВА ПРОДАЖІ розвідчого літака Авакс Савдійській Арабії і надалі є дуже контроверсійною в американських політичних колах. Уряд президента Регена пропонує продати п'ять таких літаків з додатковим виряддом Савдійській Арабії. Вже перед тим ЗСА продали тій країні 60 літаків Ф—15, до яких араби тепер вимагають додаткового устаткування, що дасть змогу цим літакам виконувати бойово-бомбові функції на такій далекій відстані, що без труду вони осягнуть, наприклад, Ізраїль і повернуться. Так само літаки Авакс можуть бути вжиті проти Ізраїля. Власне тому Ізраїль противиться цьому продажеві. Незадоволені також численні американські кола, що заінтересовані в забезпеченні миру на Близькому і Середньому Сході. Запитаний у цій справі секретар оборони Каспар Вайнбергер сказав: „Я думаю, що саме тепер ми не можемо багато зробити, щоб не допустити до того". Небезпеку для Ізраїля, який підтримує Америка, підтвердила теперішня прихильна постава Савдійської Арабії до Сирії. Савдійська Арабія підтримує Сирію повністю і беззастережно, хоч Сирія виразно веде просовєтську політику.

УКРАЇНСЬКА ФЕДЕРАЛЬНА КРЕДИТОВА КООПЕРАТИВА

„САМОПОМІЧ"

у ФІЛЯДЕЛЬФІЇ, Па.

4814 N. Broad Street
Phone: GL 58770

Високопроцентові дивіденди від звичайних ощадностей:

до 2,000.00 дол. **6.5%**
понад 2,000.00 дол. **7.0%**
Дивіденди нараховується що 3 місяці.

Крім того: на 6 місячних сертифікарах платить 0.25% більше як комерційні банки.

Крім того: на 30 місячних сертифікарах платить 0.25% більше як комерційні банки.

Крім того: видає членам-щадникам **безкоштовно** житьові асекураційні поліси до $3,000.00.

Низькопроцентові позички на всі потреби як:

Купно й направа домів, купно землі, будівельні, автові, на весілля, вакації, персональні й т. п.

Всі позички (крім морґеджових) **безкоштовно** асекуровані до 10,000.00 дол. На випадок смерти, або нездібности до праці, довг сплачує асекураційна компанія.

КРЕДИТІВКА — це банк, де можете полагодити всі свої фінансові проблеми.

ВЕЛИКА ПОЗАСЕЗОНОВА ВИПРОДАЖ

ФУТЕР і КОЖУХІВ

Деякі минулорічні фасони нижче ціни продукції.
Рівночасно поручаємо чудові футра з мінків, куртки з лисів та інших шляхетних шкір.
Кожухи нашої продукції шиті з найліпших шкір еспанських, французьких, аргентинських й американських. Виконуємо всі направи і чищення футер.
На місці можна набути імітації кожухів, мінків, джінсові матеріяли і. т. д.

GOLTEX CO.
Тел.: (212) 533-7236
14 First Ave.
N.Y.C., N.Y.

В справі замовлення або інформації прошу дзвонити COLLECT
Відкрито 7 днів у тижні, від 10-6-ої веч.

MAKAR'S JEWELRY

STORE & SHOP

823 Sanford Ave. ■ Newark, N.J. 07106
(201) 374-7787

- Виготовляємо на замовлення всі вироби з біжутерії з 14 і 18 кт. золота, срібла та емалії за нашими або власними зразками.
- Великий вибір тризубів різної величини та різні моделі.
- Приймаємо замовлення гуртові від крамниць та індивідуальні.

ЦІНИ ДУЖЕ ПОМІРКОВАНІ — В середу закрито.

DO IT WITH KOBASNIUK

EGYPT

THE LAND OF THE PHARAOHS

with 3-DAY NILE CRUISE

September 24 to October 4, 1981
$1,667 from New York via Swissair

11-Day Tour and Cruise escorted by
LUBOW ABRAMIUK-WOLYNETZ

VISITING		SIGHTSEEING HIGHLIGHTS
CAIRO	Sept. 25 - 27	Memphis, Sakkara, Pyramids and Sphinx
ABU SIMBEL	Sept. 27	Temples of Ramsis and Nefertari
ASWAN	Sept. 27 - 28	Elephantine Island, Aga Khan Mausoleum
NILE CRUISE	Sept. 28-Oct.1	EDFU - Temple of Horus. ESNA - Temple of Khnum. LUXOR - Temples of Luxor & Karnak. Necropolis of Thebes, Valley of Kings and Queens, Tutankhamen Tomb, Medinet Habu & the Colossi of Memnon.
CAIRO	Oct. 1 - 4	Egyptian Museum, Old Cairo, Citadel, Mosques and Bazaars

Reservations with $300 per person deposit must be received before MAY 31, 1981

FOR MORE INFORMATION & RESERVATIONS CONTACT YOUR LEADING MOST EXPERIENCED UKRAINIAN AMERICAN TRAVEL AGENCY

Established 1920

KOBASNIUK TRAVEL INC.

157 Second Avenue ■ New York, N.Y. 10003 ■ Phone: (212) 254-8779

„Чи потрібні..."

(*Продовження зі стор. 2*)

Докази пана Спектора, як бачимо, навіть і „у цілому й пересічно" обертаються проти нього ж самого. Якщо ж міркувати не „в загальному", а конкретно, то треба розпочати з того, що українські антисеміти, які вбивали жидів, ніколи не закликали до співпраці з ними, а діячі українського національного руху, які закликають до співпраці, ніколи не організовували погромів. Якщо б пан Спектор висунув конкретні обвинувачення проти цих конкретних осіб, — його стаття заслуговувала б на найбільш серйозну увагу і на докладне обговорення. Але нічого навіть подібного в статті нема. Екскурси в історію ОУН і всі факти, які наводить пан Спектор, просто не мають ніякого відношення до справи. А те, що деякі факти б'ють по нервах, промовляє зовсім не в корись пана Спектора; це лише дає підстави запідозрити його в демагогії.

Не так важливо, з ким співпрацювати, а куди важливіше, в чому співпрацювати. Ціль не освячує засобів тільки в двох випадках: якщо вони насправді не доведуть до цілі і якщо ліки гірші за хворобу. Сіоністи, які вступали в контакти навіть з гітлерівцями, щоб врятувати жидів з таборів смерти, заслуговують на найглибшу пошану. Жиди, які підривають обороноздатність рідної країни і зраджують наші національні інтереси, заслуговують на найбільш суворий осуд, з ким би у цьому не співпрацювали.

Тяжко повірити, що пан Спектор не розуміє таких простих речей, і про програму співпраці, яку пропонує Комітет, він чомусь не каже ні слова. Пан Спектор пише: „Після уважного вивчення брошури у мене виникло багато серйозних питань". У статті з цих питань висловлено тільки два: („З ким, отже, Комітет бажає співпрацювати?" і „Отож, що таке ОУН?"), і легко переконатися, що крім внесення (з різночитаннями) „дивовижного грифа" брошури („Контакту" ч.1) у заголовок і на початку тексту, ніяких інших слідів „уважного вивчення" в статті знайти було неможливо; всю решту можна було написати, навіть не бачивши брошури на очі.

Я один з тих, хто „дав себе втягнути в цю історію"; мені відомі документи Комітету і я мушу підкреслити: ніяких пропозицій про боротьбу проти СССР вони не вміщують. Стаття пана Спектора була б, правдоподібно, цінною і цікавою, якщо б він виступив з критикою конкретних пропозицій Комітету. На жаль, він замість того тільки „заздалегідь відмітає".

Мітлою також орудувати треба умілочи. Якщо без глузду вимахувати нею в усі боки, куряву піднесеться в повітря і тут же осяде на меблі. Ідучи за логікою пана Спектора, нам довелося б триматися подалі перш усього від... жидів. Бо тим більше загальновідомо, що широкі прошарки совєтських жидів співпрацювали з ВКП(б) — КПСС у розгромі жидівської національної культури і „зокрема — в ділі фізичного знищення жидів". У цьому відношенні жиди—співробітники Євсекції („Єврейської секції") і органів ВЧК — ОГПУ — НКВД-МГБ-КГБ, залишили далеко позад себе українських ремісників без мотора, і вони чи не можуть навіть змагатися за першенство у гітлерівців. А якщо згадати, що жиди-чекісти і комуністи були в своєму ділі інтернаціоналістами, і визнати за їхніми жертвами право так само „відмітати", як це робить пан Спектор, то як воно буде з нами тоді?

Але пан Спектор з незрозумілою впертістю не помічає або ігнорує навіть найближчі висновки з своїх же власних доказів.

Якщо „не наша це справа" допомагати українським емігрантам боротися проти Совєтського Союзу, то ж тоді і поготів „не наша це справа" допомагати Совєтському Союзові в ізоляції різних національних рухів одних від других, і допомагати (совєтам) перешкоджати наладнанню між ними взаємокорисної співпраці. Відомо, до чого привело комуністичну партію Ізраїля плазування перед КПСС. Ленін писав, що неважливо хто підтримує ту чи іншу політику, важливо, кому ця політика корисна. Панові Спектору і його однодумцям слід поважно замислитися над тим, кому вигідно відштовхувати від нас людей, що готові допомагати нам у здобуванні наших національних цілей, у вирішуванні наших національних проблем. „Треба сподіватися", вони тоді „зрозуміють, що їх увели в блуд".

„Хто мудрий? — Той, хто вчиться в кожного" (Поучення батьків).

Пан Спектор своєю статтею зробив виклад нам принаймні як на трьох лекціях:

1) Конкретні проблеми можна вирішувати, основуючись тільки на конкретній аналізі, а не на „загальних міркуваннях", у кращому випадку — „правильних у середньому". Навіть така почесна математична дисципліна, як теорія статистичних розв'язок, є без користи, поки не вияснено, що її можна застосувати до аналізи даної конкретної ситуації.

2) Неосмислені, непроаналізовані факти не допомагають вірно оцінювати обставини й ухвалювати розумні рішення — подібно до того, як нестравлена їжа не додає сил організмові.

3) Треба частіше пригадувати собі те, чого учили нас жидівські мудреці: „Не роби іншому того, чого не хочеш, щоб інші робили тобі". „Хто найсильніший з сильних? — Той, хто перетворює ненависника на люблячого його".

• • •

Редакція повідомляє (на кінці статті Ш. Спектора), що пан Спектор готує до публікації книжку про трагедію жидів Волині. Хочеться мені побажати йому успіху в праці: щоб його книга стала не збіркою душероздираючих оповідань про звірства одних і страждання других, але насправді — науковою працею, яка допомогла б осмислити минуле і шукати шляхів, щоб запобігти таким трагедіям у майбутньому.

КОЛИ ПОДОРОЖУЄТЕ:

- АВТОМ власним або чужим
- АВТОБУСОМ
- ПОЇЗДОМ
- ЛІТАКОМ
- чи КОРАБЛЕМ

всюди і завжди хоронить Вас

акцидентова грамота

УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ!

Ювілей В. Цегельської у Маямі

Громадське й товариське життя Маямі рухливе та різновидне. Рідко трапляються неділі без будь-яких чи то сходин, чи імпрез, чи зустрічів. Неділя, 15-го березня ц.р., — погідний весняний день. Повітря насичене екзотичним запахом помаранчевого квіту, свіжа зелень так і вибліскує у лагідних переливах сонця.

В огороді наших сусідів подружжя Цегельських сходяться гості (господарів — Вероніки та д-ра Юрія немає, вони на пополудневій постанові опери „Кармен"). Це тут за ініціятивою 17-го Відділу СУА підготовляється святкування 70-річчя співачки та заслуженої громадської діячки Вероніки Цегельської, несподіванка для солеництантки.

Рухливе жіноцтво — союзянки під проводом І. Ракуш приготовляють перекуску-вечерю, гості, — більше сорока осіб— розсілись вигідно в великому городі, гуторять і чекають приїзду господарів.

Ось уже приїхали, і здивовану та зворушену Вероніку вітає щире й сердечне многоліттєвіє. С. Кучкуда, голова 17-го Відділу СУА, та І. Ракуш складають солеництантці уродинові побажання, передають китицю квітів. Після особистіх привітань і побажань І. Ракуш розказує про життєвий шлях солеництантки, її успіхи в професійній та громадській праці.

Ще семінаристкою у Львові відзначалася золотоволоса синьоока Вероніка Дроздовська непересічними музичними (інструментальними), а зокрема вокальними здібностями. Вже як учителька в Польщі бере лекції співу у визначних учителів Познані та Варшави, чотири роки відвідує музичні курси, завершує музичну освіту курсом при університеті в Познані та одержує право навчання музики в середніх школах. Рівночасно починає співацьку кар'єру: концертує у Познані, дістає запрошення та з великими успіхами виступає в радіових програмах Познані та Львова.

Про молоду мисткиню пише преса, що вона розбудовує поважний музичний репертуар, і український, і польський. Їй відкриваються двері до успішної кар'єри, але війна перебиває ці пляни. В часі війни Вероніка переноситься до Дрогобича. Виступає як солістка, співпрацює з проф. Б. Пюрком і у хорі „Дрогобицький боян", і в оперному репертуарі дрогобицького Підкарпатського Театру (де згаданий проф. Пюрко був мистецьким керівником і диригентом). Рівночасно заангажована проф. Р. Савицьким стає постійною співачкою львівського радіо. Її концертмайстром під ту пору була проф. Івана Прийма.

За межами рідної землі (Австрія) Вероніка далі виступає серед своїх і чужих, одержує признання та відзначення. В ЗСА об'їздить із концертами майже всі більші українські поселення. У Філядельфії, де поселилося подружжя Цегельські, співпрацює зі сценою легкого жанру „Весела Трійка", стає солісткою хору „Кобзар" під диригентурою знаного композитора д-ра А. Рудницького. Своє знання вчительки віддає на послуги місцевим українським школам і пластовим таборам, зокрема як інструкторка співу. Багато років була секретарем Відділу УККА в Філядельфії, а пізніше секретарем Патріярхального Товариства. Як членка 20-го Відділу СУА займає в ньому різні пости, очолює його та стає головою Окружної Ради СУА. На цей період припадає підготовка солеництантною грандіозного українського виступу на міжнародному фестивалі, підготовка телевізійної програми про історію Пенсильванії та вклад у неї українців.

З нагоди 20-річчя УККА Вероніка очолює ювілейний комітет Філядельфії і приготовляє величаву тридневну програму, на яку складається фестиваль молоді, ювілейний концерт і бенкет.

Тут, у Маямі, де подружжя мешкає більше восьми років, знають і шанують Вероніку за її жертвенну працю в 17-му Відділі СУА, який вона і очолює, і займає в ньому інші пости. Рівнож вона є зв'язковою СФУЖО та представницею Товариства св. Софії у Маямі.

Прислухаюся із цікавістю до розповіді про життєвий шлях Вероніки, гляджу на нашу солеництантку. Вона зворушена, щаслива, її очі мандрують по постатях гостей. Хвилинами ці голубі очі закриваються і обличчям її перекочуються цілі гами почувань — вона знову переживає минуле. Бо справді, життя її багате, повне шляхетного горіння, повне любови до краси, до всього, що рідне, українське. Її життя наповнене бажанням стреміти до висот, — з висот же видно краще й ширше, коли вміти глядіти! — бажанням жертвувати сили та працю для краси і добра. А скільки це незужитих прекрасних почувань, бажань і стремлінь.

Зворушена солеництантка дякує гостям за вшанування її ювілею та розповідає про ще деякі цікаві фрагменти з своєї праці в радіо. Зокрема звертає увагу на те, що радіо колись займало ролю теперішнього телебачення. Отже, постійні виступи в радіо (а ще українка у польському радіо!) були признанням мистецьких вартостей співака.

Знову несуться многоліттєвія і солеництантці, і всій рідні Цегельських, яка сьогодні репрезентована донею Ольгою з Атланти, Джорджія, та мамою Вероніки, життєрадісною, такою ж синьоокою як дочка, 96-річною Іриною Дроздовською-Сеник.

На запашний сад-город спливають сутінки. Усе застигло в німому зачудуванні. Звідкіля з'явились серед цієї тропічної краси оці тужливо-солодкі звуки? Із сусідніх вікон і балконів глядять сусіди — вони прислухаються до українських мелодій, що неспокійним потоком вливаються у тишу ночі.

Люба Маринюк

ВЕЛИКИЙ ФІНАНСОВИЙ СКАНДАЛ в Ізраїлі, в центрі якого є завішений у правах міністер релігійних справ Агорон Абугазіра, добігає до свого судового закінчення. Ізраїльський парлямент зняв з Абугазіри право парляментарної недоторканости, яке прислуговує всім ізраїльським парляментаристам і таким чином відкрив судові дорогу розглянути всю справу й винести присуд проти всіх, кому буде доказано вину, включно з міністром Абугазіром. В Окружному суді в Єрусалимі, який веде цю справу є призбирані докази, що міністер Абугазіра, ще бувши посадником міста Рамле „брав хабарі, а відтак, ставши міністром, брав відсотки від фондів, які він сам призначував релігійним інституціям, або які ці інституції дістали при його допомозі.

REAL ESTATE FOR SALE

CHOOSE PROPERTIES NEAR THE NEW
St. Andrews' Ukrainian Religious Center

BRAND NEW SPLIT BEDROOM HOME

Immediate occupancy, in a new development area, 14 X 20 master bedroom, master bath and dressing room, separate guest room with private bath, 2 car garage, GE range, dishwasher and many formica cabinets to please the most particular houswife. Family room and screened lania overlooking a park like setting. RA 3508.

Insert: RA 4000. In developed areas. Investments or home sites 80 x 125 $2,000.00 and up.

RANDOL REALTY INC.
Ask for NICK or ELOISE POPOVICH
(813) 629-3179, evenings

Це діялось...

(*Продовження зі стор. 2*)

ги пошарпану схопили і казали пустимо, як скажеш хто? А як я могла?! А ви — ні за що!"

Є на Колимі дитячі колонії. У них виховують дітей жінок-каторжанок. Статевий зв'язок у таборах заборонений і за нього сильно карають. Дітей мамі відбирають і відсилають її етапом далеко від дитини.

Таких дітей багато. Вони бліді, кволі, нерозвинені. Часто не говорять до чотирьох років. Всі не знають слова мамо! І слово, і поняття це для них не зрозумілі. Але вже чотирирічні знають слово етап — це кудись будуть везти. Багато дітей не вміє сміятися.

Везла жінка, колишня каторжанка, літаком воркутянську дитину. Взяла за свою, хоч як нелегко було, КГБ не давало дозволу. Восьмирічна дівчинка зі зародками інтелігенції, дивилася з обожнюванням на маму. Вона має маму. Дитяче серце було повне радости. І раптом недитячий смуток ліг на обличчя. Дитина скрикнула: „Мамо!! ти ніколи не помреш, правда, ніколи" Мати запевнила, що ні, не помре ніколи.

Потім дитина раптом зрадіда, глянувши у вікно літака, який ще стояв на землі. — „Мамо! Солов'ї, мамо, як багато, — тріюмфувала дитина, — солов'ї". Дитина вже знала це слово, і нічого більше.

Пасажири мимоволі глянули у вікна. У калюжах холодної сніговоі води завзято купалися і цвірінькали горобці.

Ось воно воркутянська дитина, зітхнули пасажири. Горобець за солов'я йде!

У наш час несамовитої переоцінки вартостей, коли ми не можемо зрозуміти своєю земною логікою того, що діється і питаємо за що? чому? — оте маленьке слово мама продовжує світити нам дорогим самоцвітом. Мати, яка все розуміє, все прощає, нічого для себе не хоче, яка дає життя і може тільки любити.

HELP WANTED

ПОШУКУЄТЬСЯ ЖІНКУ

до товариства старшої особи, в Елізабет, Н. Дж., в будні дні тижня. Мешканеє приміщення. Телеф. по 6-ій веч (201) 289-6779

COMPANION
for elderly lady in Elizabeth, N.J. during week days. Living accomodations available. Call after 6 p.m.
(201) 289-6779

RECEPTIONIST
Part time or full time, perfect English is not imported. Beginner possible, must be intelligent.
Call (212) 826-0798
Weekend posible.

Вступайте в члени УНСоюзу!

РІЗНЕ

ПАМ'ЯТНИКИ

з різних гранітів, ставимо на цвинтарях св. Андрія в Бавнд Бруку і св. Духа — відома солідна фірма

Володимир Бєлянський
Walter Bielanski
CYPRESS HILLS MONUMENTS
800 Jamaica Avenue
Brooklyn, N.Y. 11208
Тел.: (212) 277-2332
Відкрито в кожний день, в суботу, включно, від 9-5 по полудні, в неділю 10-4 по пол.

На бажання і для вигоди клієнтів, радо звідємо до Вашого дому з проєктами і порадами.

ARKA Company
DEPARTMENT STORE
48 East 7th St.
Tel. GR 3-3550, New York, 10003

Щось Вам бракує — просимо зайти до АРКИ. Там все одержите, чого деінде нема!

DELTO GIFT SHOP
146 Firs Avenue
New York, N.Y. 10009
ВЕЛИКИЙ ВИБІР ХУСТОК, СВЕТЕРІВ, ОБРУСІВ, КЕРАМІКИ. ПОДАРУНКИ НА КОЖНУ НАГОДУ.
ZENON IWANYCKY
(212) 533-2906

● REAL ESTATE ●

Kerhonkson, N.Y.
13 UNIT APARTMENT COMPLEX (8 buildings). 13 acres. Fully heated. Swiming pool, recreation building. $30,000 gross rental. Full price $110,000.00. Near Soyuzivka.
Call owner (914) 626-2861

Kerhonkson, N.Y. area: Ranch type house, 4 rooms, insulated, ½ acre, good cond. $28,500.00.

Ellenwille, N.Y. 2 family house, in quiet residential area. Separate heating systems. $24,000.00.

Other listing.
JOSEPH P. STOECKELER, BKR.
(914) 647-8100

● РОЗШУКИ ●

Пошукую тету
МАРІЮ ҐРУХОВСЬКУ
з дому ГУРКАВЕЦЬ,
яка виїхала до Америки ще перед війною і жила у Philadelphia.
Ра. Хто знав би про неї, або вона сама, прошу писати на адресу
H. SUKMANIWSKA
55 Saskatoon Dr.
Weston, Ont. Canada M9P 2G1

●FUNERAL DIRECTORS●

ПЕТРО ЯРЕМА
УКР. ПОГРЕБНИК
Займається Похоронами в BRONX, BROOKLYN, NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ
КОНТРОЛЬОВАНА ТЕМПЕРАТУРА
Peter Jarema
129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N.Y.
ORegon 4-2568

LYTWYN & LYTWYN
UKRAINIAN FUNERAL DIRECTORS
AIR CONDITIONED
Обслуга ЩИРА і ЧЕСНА our Services Are Available Anywhere in New Jersey
Також займаємося похоронами на цвинтарі в Бавнд Бруку і перенесенням тлінних Останків з різних країн світу
801 Springfield Avenue
IRVINGTON, N.J. NEWARK, N.J.
ESsex 5-5555
New Branch
UNION FUNERAL HOME
1600 Stuyvesant Avenue
(corner Stanley Terr.)
UNION, N.J. 07083
(201) 964-4222

SINKOWSKY
FUNERAL SERVICE
3585 East Tremont Avenue
BRONX, N.Y. 10465
Tel.: 863-2475
191 Avenue "A"
NEW YORK, N.Y. 10009
Тел.: 674-5630
Директор ЙОСИФ СЕНКОВСЬКИЙ
Завідує влаштуванням похоронів в каплицях, поміщених в кожнім районі міста. Похорони по мінімальних цінах.

ПОЛАГОДЖУЄМО традиційні українські похорони для Ваших рідних. Обслуговуємо всі громади вже понад 50 років.
Обслуга 24 години денно.
JOHN J. SENKO
(212) 388-4416 or (516) 481-7460
SENKO FUNERAL HOME
213 Bedford Ave., Brooklyn, N.Y.
HEMPSTEAD FUNERAL HOME
89 Peninsula Blvd.
Hempstead, L.I., N.Y. 11550